זכרון עדות שהיתה בפנינו אנו העדים ההתומים מטה באחד ב	1	ļ	
יום לירה ניסן שנת ארבעת אלפים ושת ת ושלפים שנה [2	2	
למנין שאנו רבילין למנות בו במדינת אסכ [דעל כיף ימא רבא		3	
מותבה בבית אבינו	ŧ		
םת אלרום שהיתה שפחת המכונה אבו צאב עם [ראן אב]ן אכת ח[כים] אותה לאחר ששחרר קודם מותה		ţ	
ואמרה רבותי היו עלי עדים וקנו מני מעכשו בכל לשון שלזכות וכתבו	5	5	
ותתמר ותנו לו			
לחפאם בן אברהם אלטבאך להיות בידו לזכות אב ולראית שרציתי ברצון צאפ	• 6	ó	9
נפשל ולא אנוסה	l		
ולא מפוחה ולא כי אם בלב שלם ודעת נכונה	7	7	
בחצר שלי יפא ואנבן הרשֹגיים ב	. 8	3 -	
מלימאן אלא מחמ	9)	
יב מרמע	10)	
	12	2.	
	13	3	
a	14	4	
	15	5	
	16	5	
B	17	Į.	
	18	3	